

“Ar fi mai bine ca SUA să revină în acordul nuclear”

(Interviu cu Excelența Sa, domnul Morteza Aboutalebi, Ambasadorul Republicii Islamice Iran în România)

- “Astăzi, în Oriental Mijlociu, Iranul este vârful stabilității”
- “Sancțiunile aplicate ilegal de SUA economiei Iranului afectează în principal drepturile omului și poporul iranian”
- “Sancțiunile impuse de SUA au dus la scăderea exportului petrolierului iranian cu 30%”

Republica Islamică Iran este într-o perioadă de sancțiuni economice impuse de Statele Unite ale Americii, după ce în mai 2018 administrația Trump a decis retragerea uniației din acordul internațional nuclear semnat în 2015 între Iran, Franța, Germania, SUA, Rusia și China.

La finalul anului trecut, SUA a reînfișat toate sancțiunile elimate prin acordul nuclear din 2015, care cizau atât Iranul, cât și celelalte state care desfășoară relații comerciale cu această țară.

Tensiunile dintre SUA și Iran au intrerupt relații diplomatici începute în 1980 și par să continue printre o serie de incidente petrecute în regiunea Golfului Persic.

Sancțiunile impuse de SUA Iraniului, care rezidă în sectorul energetic și într-o parte a economiei iraniene – exporturile de petrol, transportul și sistemul bancar, afecteză în principal drepturile omului și poporul iranian, după cum ne-a declarat Excelența sa, domnul Morteza Aboutalebi, Ambasadorul Republicii Islamice Iran în România.

Excelența sa a avut amabilitatea de a ne spune că unirea Iraniului și României nu-a văzut deschisă relație comercială și diplomatică în ultimele noastre, despuș sancțiunilor impuse de SUA economiei iraniene, dar și despuș că de sigură este Republika Islamică Iran o destinație turistică.

Reporter: Excelența voastră cum descrieți relațiile economice și diplomatice dintre România și Iran?

Morteza Aboutalebi: Relațiile dintre țările noastre sunt bune. Iranul are relații istorice cu România, de 5-600 de ani, iar în ultimi 100 de ani acestea au fost promovate de ambele țări. După revoluția iraniană, situația dintre cele două guverne și dintre popoarele noastre a continuat să fie constructivă, a rămas bună. Astăzi, încercăm să dezvoltăm legăturile dintre țările noastre. Ne dorim să creștem toate aspectele care vor încuraja relațiile noastre, nu doar pe plan economic, dar și cultural, politic, atât în sectorul public, cât și privat, încercând să le extindem și să promovăm fiecare segment.

A consemnat
ADELINA TOADER
(continuare în pagina 6)

Excelența sa, domnul
MORTEZA ABOUTALEBI

JAnul trecut, valoarea totală a schimburilor comerciale dintre țările noastre a fost de 335 de milioane de dolari americani”

Vorba reginei

Surecăt peste măsură de evenimentele ultimelor zile care l-au pus în stradă Downing Nr. 10 și, mai ales, de întîlnirea, tête à tête, cu Suverană de pe buzele căreia a primit învinuirea să guverneze în numele Coroanei, acest Don Goe al “noilor britanici” ajuns prim-ministrul deținut. Împăratul, nu și-a putut găsi și a povestit cu vîrve-i cunoșteau, într-un cerc din care nu lipseau nici ziaristi casei, poarta înflorit. Cind s-a prezentat să îi solicite încredințare, cu gândul să pună în evidență, desigur, inainte de a-i da, Majestatea Sa să-i intrebă cu voce tare, dind glas unui gând cu totul personal: “De ce ar mai vrea cineva acestă funcție?” Un diagnostic drastic, neîertător, al esecului masiv în care Britania a fost seculifundată de clasa ei politică; un avvertiment sever cu privire la sarcina imposibilă care își așteaptă pe nou locatar de bojejucile oficiale din buricul Londrei; un fel de parafrază la celebrul adagiu dantesc de pe frontispiciul „Porții“ care precede cobioreaza în Infern: “Per me si va tra l’eterno dolore. Per me si va tra la perduta gente. Giustizia mosse il mio

altă fattore; Facem la divina potestate. La somma sapienza e’l primo amore. Dinanzi a me non fior cose create. Se non etere. E io eterno duro. Lasciate ogni speranza, voi ch’entrate” (Prin mine mergi la culul întrării, prin mine merg la vestile plini fierbere, prin mine merg și la nevoie dăi pierzări. Justitia miscă pe-al meu Părinte, puterea divină mă-a durat, subrea primă și sună minte. Cind eu n-am fost, nimeni n-a n-o făcut, el veșnic și, să-veci voi fi durată, să las-e orice speranță cîine-a-întrat – traducere George Coșbuc); o subtilă împușcătoare pentru Marele arivist blond care nu și-a crăut nici partidul, nici guvernarea, nici relația sări cu Uniunea Europeană și cu atât mai puțin competitori politici, pentru a ajunge, cu orice preț, dar cu orice preț, în locuri în care s-a visat, cu siguranță, din anii juniatei de la Eton și Oxford; o tristă dar mușcătoare ironie pe seamă prostie și a lăcomiei de a putere a “oamele de rind” care ar dori să fie pe puncte cea de sus a Titanicului, nu în cală, chiar dacă șiu că soartă naevi a fost de multe peceluită.

(continuare în pagina 3)

CORNEL CODITA

O asociație fantomă somează importanți jucători ai pieței de capital să ia măsuri contrare intereselor proprii

- Întreaga presă economică - păcălită de impostură
- Cozi de topor, servitorii slugilor subalțatoriilor investitorilor de top fac furtonă-ntr-un pahar cu apă

Dinamica manevrelor financiare și spectacolul tactic, funcție de orânduire

Păremă impușcatului, în odiosul regim, mă uitam cu nerăsuflare la “Dallas” și la “Caractări”, vizionabile prin eter, hebdodar, mai întâi înțelește deplin, mai pe bulgărește mai apoi, și miă minunat că de agită, de năstrușnică, de perver-dinamică era viața economică în capitalism.

La noi era pîtelnică. Fabricile de dăduină adormitor, preocupate de realitatea planului cincinal în patru ani și jumătate, finanțele torceau alene, și un motan bătrân cu cutia de rezonanță lipită de sira spinării, porosul proletar își trăia opțul productiv într-o molco-

mă disciplină. Nu exista aventură, nu erau agresiuni concurențiale, preluările ostile, falimente, redresări spectaculoase, miracole economice, marasme sau inginerii financiare. Și se trăia bine-merci fără adrenalină.

După Revoluție, după cădere gardului dintr-o orânduire, lucrurile s-au invins, polii aventurii s-au permuat, la ei a devenit meritul pîtelnic să pară că la noi. Atât că noi n-am fost în stare să producem seriale care să pună clar în evidență noua realitate.

Noi nici pe noi înșine nu reușim să ne înțem la curent cu dinamica aventuroasă a ceea ce se întâmplă, cu adevarat important, în realitate.

(continuare în pagina 14)

Cât mai poate continua odiseea BCE fără nicio busolă morală?

La exact săptămâna lui Mario Draghi că “BCE va face totul pentru păstrarea monedei unite europene”, instituția monetară a zonei euro a anunțat că este pregătită să pluseze în paralel cu restul economice, deoarece apără stabilitatea și sustenabilitatea din orice schema piramidală depinde în mod fundamental de “atragerea” a noi “resurse” pentru compensarea “investitorilor” de existență.

După ce se arată în comunicatul de presă că dobânzile sunt permanente și că BCE, astfel incă “se să asigure convergența inflației pe termen mediu către 2%”, aceasta este prima surpriză, respectiv este posibilitatea reducerii dobânzilor pînă în iunie 2020.

Apoi urmărea mareea surpriză, deoarece înțelegem că BCE a săptămâna trecută pentru cei care economisesc în

moneda unică europeană. În urmă cu cîteva zile, o știre Bloomberg arăta că economiile de la BCE analizează posibilitatea introducerii unei limite simetrice a inflației, care implică “toleranță” într-inflații de peste 2% pentru o perioadă mai lungă de timp, dacă anterior indicile prețurilor de consum a înregistrat creșteri sub 2%.

“Dacă perspectiva pe termen mediu a inflației continuă să arate un nivel semnificativ sub obiectiv, Consiliul Guvernorilor este hotărât să acționeze, în conformitate cu angajamentele de asigurare a simetrii pentru jumătatea de inflație”, se arată în comunicatul de presă, cu toate că nu a apărut un comunicat oficial privind nouul angajament al BCE.

După cum se vede, sub “acoperisarea” independenței, Banca Centrală Europeană adoptă măsuri tot mai disparate, fără o responsabilitate pe măsură din partea conducerii.

Nimic nu mai contează, chiar dacă tot mai multe studii arată că o relaxare monetară suplimentară este inefficientă.

(continuare în pagina 7)

CALIN RECHEA